

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra San Asinone

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VI", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VI*, 1905-, s. 491. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg06tom-shoot-idm140294289167808/facsimile.pdf> (tilgået 17. oktober 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VI

end mere helgenagtigt Ydre. Paa Tilbagevejen til Hotellet mødte jeg et bedrøveligt Syn: Fire Gendarmere — og mellem dem Beppina i sin bare Særk og San Asinone i Haandjærn. Foran dem vandrede Pisani med et Udtryk i Ansigtet, som tydelig nok sagde mig, at Miraklernes Tid var forbi, og i Porten stod gamle Giovanni og grinede — han havde faaet alle sine Sølskeer igen.

Om Aftenen kom Duchatel. Han havde kun været paa Besøg i Napoli, og havde ikke solgt Filomela — hun var kun Studie til et større Billede, sagde han; men han lo i øvrigt ad min Fortælling og syntes ikke tilbøjelig til at skille sig ved Skitsen.

Tre Uger efter var det lille Eventyr glemmt, og Francesco udskreven; men han var forknytt og mismodig. Sine glade Elskovssange havde han lagt paa Hylden med Korallerperlerne, og til Filomela skævede han kun i Forbigaaende.

Da kom der atter en Dag et tvifarvet Brev, rosenduftende, fuldt af Solskin og Lykke. Det strømmede over af Taksigelser, af Lovprisninger. San Asinone havde gjort et nyt Mirakel: Barnet var frelst, Feberen forsvunden som ved et Vidunder — Alt de hellige Blades Værk! Med Brevet fulgte en Anvisning paa tusinde Francs — „Til en god Gerning for en tilsvarende,“ skrev hun.

Og hvilken kunde jeg gøre bedre? — Jeg gik til Duchatel og udløste den stakkels Filomela af sit Fangenskab paa Lærredet. Billedet sendte jeg ned til Francesco, Resten af Pengene til den forbavsede Filomela — saa gik det vel i Orden, tænkte jeg.

Og det gik i Orden.

En smuk Septemberdag ringede de gamle Kirkeklokker i Casamiciola til Filomelas og Francescos Bryllup. Vi var alle med, alle i Feststemning, og dansede alle Tarantella — selv gamle Giovanni!

- - -